

Resebrev Nr 21

16-28 november 1972

HERAT-KABUL-LAHORE-AMRITSAR-DELHI

Fortsättning på min första resa till Indien hösten 1972, 19 år gammal, tåg från Teheran till Mashhad, bussar genom Afghanistan, tåg genom Pakistan, korsade gränsen till Indien som var öppen en dag i veckan. Nådde Indien men ännu inte framme vid slutmålet Agra...

Buss Meshed-Herat,
gränspassage Iran till Afghanistan

Fårskinnspäls
inköpt i
HERAT
för 1200
Afghanis

HERAT

KABUL

Genom Khyberpasset från
Kabul, Afghanistan till Pes-
hawar, Pakistan.
Vidare till LAHORE

AMRITSAR, INDIEN

DELHI

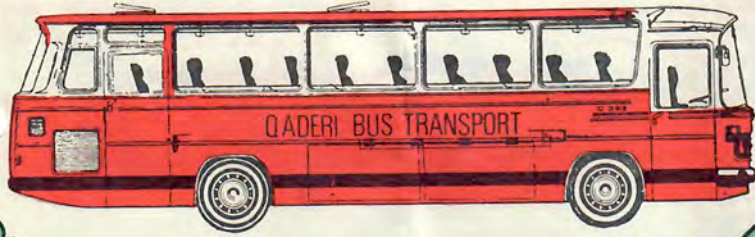

DELHI

قادری بس ترانسپورت

Kabul

16.11

Kl. är 17 den 16.11 och jag sitter på hotellrummet på hotell Bamyan i Kabul (där jag betalar ¹⁸ Afganis per natt, delande rum med mina reskamrater ifrån Meshad - engelsmännen, australiensaren, pakistansen och till igen natt även en tysk.). Allt går i ett och dessutom är jag fortfarande lika punktansvärt snarig och detta gör att jag inte har skrivit på särskilda dagar. 8:e var det sista, + noteringar från till 13:e. Vidare har jag bara noterat för 24-26.10 samt 30.10-2.11.

Idag har jag fixat min hemresa! Gick upp 7.30 efter 13 tim. sömn och inledde dagen med att skriva till Tomas, Jan-Erik, Monica Maj och Berndt Pettersson.

Sedan gick jag ned i restaurangen och druck te (en kanna om 4 koppar för 2 Afg (2/10 öre)) och åt någon slags kaka. Så ut i solstaket. Då mina pengar är på upphållningen beslöt jag att väla mina 600 resterande iraniska rial. In på en bank-hänvisad till nästa, där hänvisad till vänta lösen. Det är ett annorlunda land - Afghanistan - där väntabörshandel är fullt accepterat och kaschering är allmänt förekommande (medan Iran har dödsstraff på smuggling). Gick runt en stund men blev inte påhoppad av någon pengavårdare, så jag bestämde att istället (eller ^{förhoppningsvis} ~~förhoppningsvis~~) väla en resecheck. In på den första banken, fylde i ett formulär, blev tillfrågad ifall jag ville ha i afganis eller i kontanta dollar, jag sade afganis, satt och väntade en halvtimme innan jag fick åter formuläret, förflyttade mig till en kassa, stod i en lång kö och fick slutligen ut 10 \$ (= 743 afganis).

Med mycket pengar på fickan tog jag en taxi till sovjetiska ambassaden, 4 km ifrån centrum. Kostnad 30 afg. Att jag för hit beror på att min Asien-bok säger att Intourist har sitt kontor där, och det är de som handlar alla Sovjetresor. Gick först in på ambassaden men blev av ett par trevliga personer hänvisad till en byggnad bredvid. Väl där blev jag glatt mottagen och ombedd att sitta ned i väntummet.

Sedan hände intet under en timmes tid, jag satt och studerade resuttagen hem i min bok. Slutligen kom en dam och tog sig av mig.

Jag förklarade hur jag ville resa, och fick veta att det gick fint. Först flyger jag 14.12 till Tashkent ifrån Kabul, stannar 2 dagar i T. (obligatoriskt), flyger Tashkent-Moskva, en dag där och så tåg till Helsingfors.

Allt enligt boken först priserna var något högre. 73\$ till Tashkent, 53 till Moskva, 19\$ per dag (inkl 3 måltider/dag), ~~och~~ nöring för tåget till Helsingfors, 8\$ för telegrafkontradet ang. så - det blev ialle fall summa 163\$ (utan Tashkentflyg) och av det fick jag nu betala 50\$ (en resecheck) + 600 afganis. ~~Fick~~ Hon fyllede i ett formulär och jag fick lämna 3 foton för visum, och blev så ombedd att komma tillbaka 11.12, de skulle allt vara i ordning.

Det är urskipt dyrt, men dels kan det vara kul att se Sovjet, dels vore det punktansätt att behöva färdas samma väg tillbaka, speciellt som jag vill hem så snabbt som möjligt när jag är på väg hem. Dessutom skall jag klara mig i Indien på 170\$.

Gick in på ambassaden ett par kilometer och sparade därmed in 10 afg på taxin jag tog sedan. Hem till hotellet, häffade de övriga och satte oss i restauranger och drack te.

Upp på rummet, kollade ekonomin, njöt över min hemresa, spättade ut de 90\$:arna i mina kortbyxor och gick sedan ut för att röka upp Airiana Afghan Airlines och inhandla flygbiljetten till Tashkent.

Innan jag hunnit dit blev jag tillfrågad av en kille på gatan om jag ville växla pengar. Jag sade att jag hade 600 ruals, för det ville han ge 40 pakistanska rupees - jag krävde 60, då ville han ge 550 afganis istället. Jag accepterade och vi började promenera, över floden och in på basaren och i en affär plöskade han fram pengar av alla sorter in ett kassaräp. Han ville helst ge mig rupees och väl här gick han med på 60 och det tog jag.

Vandrade runt en stund, tog så en taxi och bad att bli körd till flyg-
baleget, då jag inte alls visste var det var någonstans. Emellertid såg jag
det vare bara runt kvarteret, men trots att jag vilt protesterade fick
jag bara 30 tillbaka i växel på en 50 afg. Jag var ialle fall rätt, jag gick
in och satte mig ned. Efter en stunds väntan var det min tur och
jag bokade en biljett för 14.12 och betalade 72.60\$, fick tillbaka 17\$ + 30 afganis
på 90\$. Nu är jag klar att komma hem. Men Helsingfors tar jag
huss
tåg till Åbo, båt till Stockholm och tåg hem.

Letade sedan efter bunkerkontoret för Peshawarburnen (Pakistan), vilken jag nog

16.11

har i övermorgon. Mine vänner far imorgon, men jag vill försöka söka upp Amin
ifran Istanbul-Teheran togget. Förresten är jag rätt högt på mitt sällskap.

Fann dock inte buskontoret - försöker imorgon istället. Bussen kostar 100 afg.
eller 16 rupees.

Utm till hotellet, drack en kanna te och gick sedan upp och skrev det
här. Förresten kortportot var jättedyrt - för 10 primärken fick jag betala
200 afg (12.50)

Kl 20 gick jag ned och åt kött på grillspett (den ene rätten som erbjuds
här i Afghanistan, den andra är ris med iblandat kött, potatis och grönsaker
och te till. Sedan upp och lade mig. Somnade inte genast men
ved skull man göra på kvällarna - någon värme finns inte så man blir
stelfrusen och det tar flera timmar liggande i sovrocken innan man
får upp värmen.

Förresten en pakistansk överfog lyskens räng, men han ledde sig genast
och störde inte oss andra.

17.11

De andra stack vid 6-tiden, jag låg vidare till 8.30. Träffade hotell-
värdens som är jättekrevlig, och han gav mig ett enkeltum för 40 afg, och
jag flyttade över alla mina saker dit. Sedan visade jag adressen till
Amins gode vän i Kabul. Jag hade 2 addi. - en till informationsministeriet
~~och~~ dets hemadressen. Då det var pedeg och helgedag så tog jag ad. hem.
Hotellvärdens följde med ut på gatan och stoppade en taxi. Adressen var
Nagash 119 och det vållade enorm förvirring - by Nagash; det är
den stora kamelmarknaden i Kabul, men efter att ha frågat en
måna människor fick vi veta att ett stort höghusområde bredvid gick
under samma gatunamn och vi började köra runt bland husen.

Detta var det moderna Kabul, flotta hus, ordnade västerländska
gator och damerna bar inte slöja. Detta var överklassen som bodde
här - folket i affärsvärlden, administrationen o fl.

Numrerna gick mycket högt, till 90, men följaktligen inte 119. Efter en
stunds letan körde vi åter till hotellet, flera kilometer från Nagash.
Alla dessa städer ifran ~~staden~~^{botet} är så jämbaliga, kanske ett par
mil i diameter, men det beror på att man hittills i så liten ut-

skäckning har satat på högpris, utan att hus är enplans, fyrkantiga och utredda. Betalade 50 Afg. för taxifärden.

Äter på hotellet drack jag en kanna te och ätkade lite bröd.

Sedan ut igen. Tog en promenad i Kabul, ner till basaren och runt i centrum. Efter en lång vandring kom jag till buskontoret för bussen till Peshawar, och körte en biljett till imorgon kl 7.30.

Parerade en biograf som i likhet med alla andra biografen här visade en indisk film. Betalade 15 Afg. för att få en kladd förtälj på läktaren.

Filmen, regisserad av T. Prakash Rao, ~~den~~^{som} hetta Suray visade sig vara en äventyrsfilm av dålig kvalitet. Simpel handling, dålig klippning m.m. gjorde den miserabel. Observationer: Den var i färg; den gav dock en viss inblick i indiskt liv; publiken klappade händer när hjälten visades på bild för följande skurkar (skedde flera ggr); filmen tog 3 tim.

Da det var nästan iskallt inomhus var det skönt att komma ut i solen efteråt. Satt mig på ett bord och skrev kort till Mathias, Anders Davidsson och Stefan Nilsson. Blev emellertid så trött att jag tog mig hem och la mig direkt, 17.30. Kylan höll mig sovande i sängen till 16.30. Hörde inte riktigt bra, gick på toaletten och hade lätt diarré.

Ner och beställde ris och te till middag, men orkade inte med allt.

Innan jag la mig vid 19 packade jag för morgondagens färd. Gjorde en bedrift genom att få ned min stora pås längre ner utan att säcken blev avsevärt mer packad än normalt. Samtidigt lämnade jag en del detaljer som enbart är överflödiga nummer - tidsplanbrevet (även om jag ser ut de sidor som berör min hemsida), en dålig resehandbok för Europa, vandrarsmåförtäckningen och den värdelösa blockflöjten jag inhandlade i Jugoslavien. Även kostmedicinen (den hjälper inte ett dugg). || Skönt att få sova.

Vaknade 6.15. Betalade för rummet och sålde flögter för 70 Afg. till en av pojkarne på hotellet, som föresten fick väcla 1 dollar eftersom jag inte hade nog att betala med. Fick kurs 1\$ = 70 Afg.

18.11

Tog sedan, utan mat, taxi till busstationen och antände dit kl 7.

Ryggpåsen blev som vanligt förd upp på taket och stuvades med det övriga bagaget. Bussen var Afganska Postens och var en minibuss, rätt sjuktig.

18.11

Hade fått plats bredvid en canadensare, som jag redan konverserade med. Det var väl en ⁶⁻⁷stunds nordamerikaner med, annars var det bara pakistanser och afganer. Bussen avgick tidpunktligt.

Färden inleddes med Kabul i all oändlighet, så smärningom böjades en våldsamt nedförbacke med serpentinväg och norst natur

Sk. 25/11-72

Angående resan

Låt dessa planer vara hemliga utom familjen, de jag vill överaska alla.

Det skulle vara väldigt tacknömligt ifall ni ville sända lite pengar till Helsingfors, så att jag absolut kan ta mig hem ifall mina resterande pengar räcker vara för lite.

Det går väl att skicka en check alt. sedlar till Poste Restante i Helsingfors utan besvär. Sedlar är bäst ty annars måste jag till en bank, det räcker med pengar till buss + båt Helsinki-Stockholm

Jag kommer till H. den 18.12 om min plan är OK.

Det skall bli jättekul att få komma hem, till jul.

Varme hälsningar e tack på förhand

Lars.

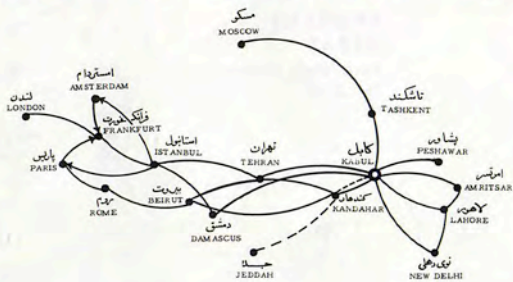

 for
 Service
 confort
 luxury

 HOTEL
 INTER-CONTINENTAL
Kabul

SOYEZ UN DEUXIÈME
 MARCO POLO
 VOLEZ

ARIANA AFGHAN AIRLINES

Printed for: the Afghan Air Authority and Tourism;
 Photos: Asefi, Wakili, Tarzi, Tobias, Faymann;
 Graphik: H-G-Grafik, Zell am See;
 Printed in Austria by F. Sochor, Zell am See

**AGENCE
 NATIONALE
 DU VOYAGE DE
 L'AFGHANISTAN**

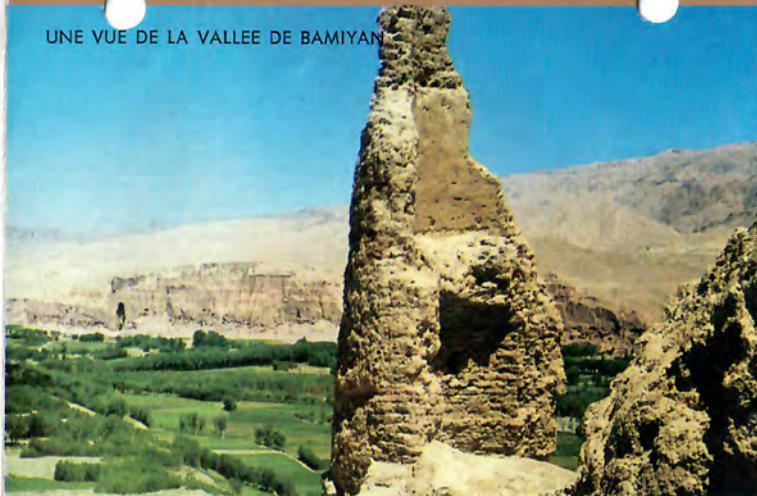
 Arrangements de
 voyage
 Visites
 Excursions
 Guides

 Réservations pour:
 Hôtels
 Lignes d'aviation
 Transport routier
 Distractions
 Excursions
 Chasse
 Pêche

Ne prenez donc pas le chameau,
AFGHANTOUR
 vous mène où vous voudrez en Afghanistan. Ad-
 ressez-vous au bureau de Kaboul, tél. 25359 ou 24464

UNE VUE DE LA VALLEE DE BAMIYAN

AFGHANISTAN

information touristique

BANDE AMIR

AFGHANISTAN

information touristique

BOUZCACHI

LE MAUSOLEE D'ALI A MAZARE SHARIF

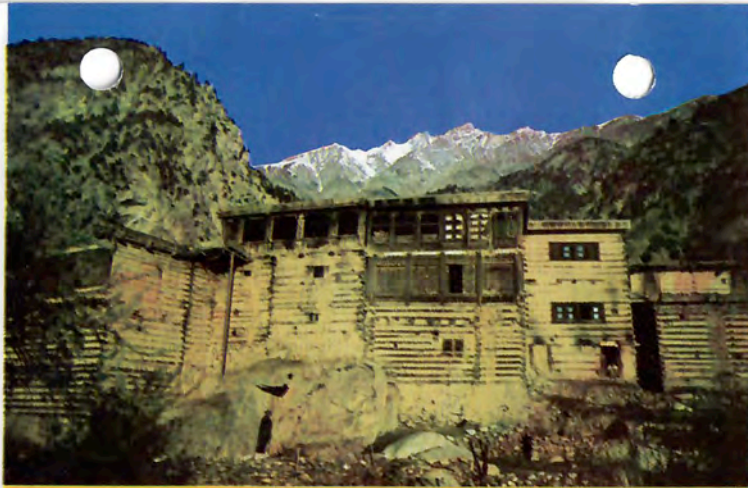

LES MINARETS D'HERAT ▽ UNE MAISON DU THÉ EN PLEIN AIR △

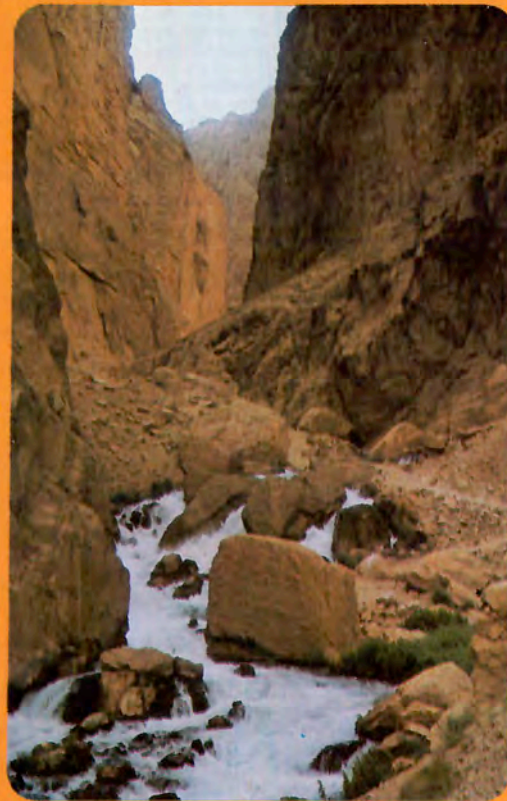

LES MINARETS D'HERAT ▽

UNE MAISON DU THÉ EN PLEIN AIR △

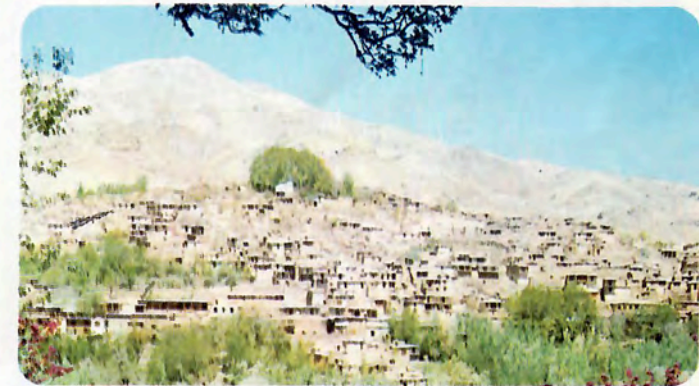
LE VILLAGE NOURISTANAIS

LA VALLEE D'AJAR

LE MAUSOLEE DE MIRWAIS BABA, KANDAHAR

ISTALIF

UNE VUE DE LA VILLE DE KABOUL

Accommodation and Food

Among the leading hotels of Lahore are :

Hotel Lahore Inter-Continental,
Shahrah-e-Quaid-e-Azam, Lahore

Telephone
69931

International Hotel,
Shahrah-e-Quaid-e-Azam, Lahore

70191-6
60181-2

Ambassador Hotel,
Davis Road, Lahore

54751/8 lines

Faletti's Hotel,
Egerton Road, Lahore

53861/10 lines

The hotels of Lahore and its restaurants cater to a wide range of tastes offering both Western as well as Oriental cuisine. Some of its main restaurants are : Shezan, Hico, Far East and Mei-Kong.

Transport and Communication

Not only is Lahore closely linked with the rest of West Pakistan and the neighbouring countries by a network of good roads, but also by rail and air. The network of railways connects it to the south with Karachi and the major cities and towns in-between, and to the north-west with Rawalpindi and Peshawar and other towns on the way. Thus Lahore is an important railway junction. The regular PIA air service connects Lahore with the rest of Pakistan, both West and East, as well as with the rest of the world. Some foreign airlines also stop over at Lahore.

Climate

Lahore and its surrounding region have hot dry summers (April—September). There is, however, some relief with the onset of the monsoon rains which begin sometime in early July and continue up to September. The most pleasant part of the year is the pleasantly cold winter (October—March). Normal annual temperature range : 102° F (maximum in summer)—34° F (minimum in winter).

Currency

The decimalized currency comprises paisas and rupees : 100 paisas = one rupee. Notes of 1, 5, 10, 50, 100, 500 denominations and coins of 1, 2, 5, 10, 25, 50 paisas and rupee one are in circulation. Officially, 1\$=Rs. 4.76. Visitors from abroad are, however, allowed bonus on all foreign currency at the rate of 45 per cent.

Government College, Lahore

Badshahi Mosque viewed from the Memorial.

Shish Mahal, Lahore Fort

Lahore

For more information please contact :

Pakistan Tourism Development Corporation Limited

5 Transport House, Egerton Road, Lahore.

20.11

Kl. är 14.30, jag befinner mig sedan igårkväll i Lahore i Pakistan, varifrån jag på torsdag kan krossa gränsen till Indien (den är bara öppen en dag i veckan). Bor på KFUM som har ett stort, rent hotell här. Igår när jag kom hit hade de inga enkeltum lediga, men för en natt tog jag ett "jättedyrt" dubbelrum med toilet för 10 rupees (=5 kr). Skall byta rum idag.

Äntligen har jag kommit till värmen - enligt tidningen var det igår som minimum 12° och som maximum 28°. Man blir helt matt av hettan när man så länge levt utan den. Dock hellre matt här än stelfusen i Kabul. Kanske kommer snart min snuva och hosta att försvinna nu.

I gengäld har jag nu en våldsam diarré, som är orsakad i Afghanistan. Jag är sjuk hela tiden, så det är inte underligt att jag varit tvungen ibland och längtar efter att komma hem. De sista veckorna har varit rätt värdeflösa.

Som en skön stimulans kom ~~från~~ så de 2 brev jag kunde avhämta på Poste Restante. Ett hemifrån och ett ifrån Anders O. och Marie.

Det är verkligen jätteskoj att få höra om allt som sker i Lund, och vad alla nysslar med. Hoppas det blev kuligt på Ölandsresan. Det var ju väldigt vad ni vunnit priser. Så M har varit på historiska museet - undrar om du träffade någon av mina bekanta. Det är tjusigt att gästa flera universitetsamman. Tack för nyhetsrammandraget, förutom för hela brevet, som verkligen ^{gladd} ^{ning}.

Av Anders och Marie fick jag en inblick i kamratlivet. Allt är som vanligt, kul. Sylven har fått egen lägenhet på Stöjdgatan, Anders E. och Mathias har varit nere i Paris och hälsat på Ingrid, Marie står som första resen till Malmöflyktonas hustru till Brasilien i december, Anders har jobbat vidare på trättimätningen.

Förresten - bägge breven hade tagit bara 3 dagar för att komma hit - fantastisk!

Gick upp 9 idag, efter lite diaré åt jag ^{puber} - ^{gröt}, mjölk och te.

Pakistan är som ett asiatiskt England - man får engelsk mat, cornflakes, te med mjölk. Vidare är alla gatnamn, alla skyltar, flera tidningar på engelska eftersom det råder en språksplitting i landet och det är det effektivare att använda engelska istället. Dessutom finns här typiska engelska parker och jättelika gåsmattor; man spelar kricket och landhockey. Vänsterkapite.

Vad som skiljer är folket, gatulivet med ett myller av omväxlande häst-kärror, rickshans ~~impedimentari~~, vanliga bilar, bussar och ^{cyklar, folk} och taxar. Vidare

finns det liggare och vandra överallt - man ignorera snabbt dem.

Efter frukost skulle jag ta en promenad till postkontoret, jag kollade en karta och började röra. Gick huvudgatan, The Mall, ett par kilometer utan att hitta något. Försökte få en ~~scoterfordon~~ ^{scoterfordon} men alla var fulla ~~och jag fick gå även~~ ^{och jag fick gå även} hem igen. Alldeles när jag är vid KFUM, 25m ifrån på andra sidan, ser jag med stora bokstäver GPO. En sän idiot jag hade varit. Det fanns 5 brev på P.R., 2 till mig, 3 till en annan svensk. Tänk er lägga 2 Rupies i kassan och underteckna ett par papper.

Var inne på KFUM-restaurangen och drack te samt åt en kaka, sedan tog jag mig till föreståndaren och fick ett nytt rum. Inte heller detta var dock något singelrum utan 3 bäddar fanns. Men jag ville inte dela det med ngn annan så jag fick därför betala 6.50 Rupies för rummet.

Duschade och bytte sedan på till kortärmad tröja och sandaler. Tvättade mina 5 handdukar, som har blivit så använda att de aldrig blir rena igen.

Gick ut en promenad på en kommersiell gata alldeles i närheten, som nu framåt kvällen var fylld med folk, cyklar, rickstaxis samt marknadsstånd.

Köpte 10 ~~nytt~~ rygkort för 4 rupies (≈ 20 öre/kort - jättillitt)

Åt middag på KFUM + samma som igen - kyckling med potatis och grönsaker. Inklusivt lemonjuice 5 rupies.

Sedan till rummet där jag låg och läste breven, och längtade hem.

→ 21.30

21.11

gick upp 9, hade diaré och åt redan fukost - gröt, te och så något som förvärsade hela måltiden - särskilt makarade rostet bröd.

I dag skulle jag skaffa mig road permit för att få passera gränsen t. Indies. Läste i min bok beskrivningen över adressen t. utfärdande myndighet - Civil Secretariat, Home Department
Började gå åt rätt håll, men sedan gick jag bort att det stod 100 m t. väst ~~och jag började vandra åt höger. Åsen - jag ville i alla fall en himme inna jag kom rätt. Fyllde i ett formulär och väntade tillsammans med en massa andra Indiefarare i en kvart och fick sedan utan kostnad en liten lös papperlapp som berättigar mig till gränsvärgång på torsdag mellan 9 och 13 (enda tiden gränsen är öppen i veckan)~~
och jag började vandra åt höger. Åsen - jag ville i alla fall en himme inna jag kom rätt. Fyllde i ett formulär och väntade tillsammans med en massa andra Indiefarare i en kvart och fick sedan utan kostnad en liten lös papperlapp som berättigar mig till gränsvärgång på torsdag mellan 9 och 13 (enda tiden gränsen är öppen i veckan)

Sedan till en park för att sätta mig i det underbara solstaket och skriva kort. Jag har föresten bytt till kort hijs och sandaler idag.

Hann knappt sätta mig på gräsmattan förrän jag var helt omvärmad av ungdomar som alla ville veta var jag kom ifrån, vad jag hette och hälsa på mig.

Berefter var allt skrivande hopplöst.

Tringades flytta ett par hundra meter, satte mig och skrev till Anders Olsson, morbror Thorsen ~~och~~ Jasper Welterberg ^{och Jadwiga} ~~men~~ skax var jag äter omgiven av mypkins pakistaniar. Det är helt omöjligt att vara ensam här.

Sedan till KFUM.

Åt till middag kyckling curry med ~~potatis~~ ^{ris}, sötlik Coca Cola samt vatten till. Tog en promenad, så upp på rummet. Vårdam diaré, rens vattnet, och mudda sedan OK. Kvällen var ovanligt produktiv. Läste lite i 'Latinamerikas historia', skrev degnot f. 24.10 samt noteringar för en del andra dagar. 22.30

Annars är jag f.m. så stö att jag knappt orkar skriva ned något.

22.11
kl. är nu 20.30, störste delen ^{av dagen} har jag varit på rummet. Diaré hvar ggr. Gick upp, hött, 9.30. Över till en bank och värlade 5 \$ till 52 rupes, värlingen tog 20 min, och notklades på min valutadeklaration.

Skrev kort under dagen till Agneta Haansson, Agnieszka, Jan Wærnberg, Pia resp. Anders Edenbrandt. Har nu skrivit totalt 59 vykort, inkl. de hem, till 38 adresser.

Åt gröt, te samt stekte ägg med några excent starka potatishötblar.

Direkt efteråt till rummet och låg sedan och läste till 14.30.

Det är förresten mycket ute idag, och en liten regnström har fallit.

Gjorde en jättkinsats, på initiativ av en av de många svenskar som bor här, genom att promenera till turistkontoret och inhandla en biljett till turistbussen till gränsen imorgon kl 8, för 5 rupees.

Hem igen, betalade för igen natt och inatt - 13 rupees totalt. Rummet. Vilade, längtade hem och medde pyton.

Så näringom gjorde jag en kraftprestation och läste ut 2 långa kapitel i "lat. am. hist." Packade min ryggsäck, som nu är jättestor med påls, sovseack och grovskor bl.a.

Rätt tung också. Ingen middag i morgon. 21

En trevlig sak är dock att förhoppningen är på återgång - jag använder nu bara 2 nördkan.

Postkostnader - 3 kort med flyg 1-15R, 6 kort med lat 0-75R (fäst)

Sov verkligen illa, jag var för varm, hade ont i huvudet och meger. Kunde 23.11

knappast sova. Vid 4 kom så explosioner på toaletten och därefter somnade jag

omedelbart. När jag var brunnen att stå upp kl 7 var det dock utan att vara

utbränd. Tog min ryggsäck och lämnade hotellet. Det var ännu mycket ute, och

knappt någon trafik. Detta senare faktum ledde till att jag inte fick tag på någon

skoter-taxi utan jag gick ^{fick ge} hela vägen till turistkontoret och anlände dit 7.30.

TK är beläget alldeles intill ett turisthotell, som är känt för att de jättedyra (att jämföras med)

bussarna ifrån England till Nepal och Australiens stannar där. Och mycket viktigt

var där tre bussar som just höll på att packas för att också passera

gränsen idag.

Min buss tår dock vänta på sig. Ytterligare folk kom, de flesta välbekanta

ansikten, två engelsmän från Terralouika, två amerikaner ifrån Teheranstöget etc.

Kl 8 kom en buss, en mini. De flesta hoppade in i den och kängades, men

jag väntade ty jag hade hört att det skulle komma en buss till. Efter en

kvarts väntan kom den och jag + ytterligare några resterande kunde beleda oss

god plats. Denna buss körde sedan så snabbt, bland alla oxar och

cyklar i gatunätet som nu intensifierats, att vi passerade den första bussen

och även en av Nepalbussarna, som startat 15 min före oss.

Satt och halvsov hela vägen, i 45 min. Solen kom fram, och värmes.

Kom så till den pakistanska gränsstationen och blev helt chockad över

den kö som väntade. Det var helt packat med folk som före mig skulle få stämpel i passet. Ställde mig och stod och stod, emellanåt rörande mig ett par decimeter. Pakistanska passmän delade ut stora formater som man skulle fylla i.

Efter några timme ställde jag min ryggsäck vid ett bord och kollade var jag stod i kön och arvek ifrån den för att sticka och köpa en drink. Jag hade varken ätit eller druckit idag, men äta hade jag ingen lust till. Fick en lemon-juice och direkt efteråt fick jag ~~en~~^{en} toaletten. Den bestod av en massa små kött på ett fält. Man gick in i ett och så fanns där ett stort hål med i marken. Damm är rena vattnet.

Timmarna gick, när det närmade sig min tur måste jag ställa mig. Nu blev det hemskt. Alla ville komma först, och en fuktansvärd, ociviliserad könsel inleddes. Jag höll min position och plötsligt stod jag i andra raden. Men så när första raden var klara och skulle ut rev de med sig mig, och könsrummet fylldes genast upp av andra. Och så fick jag stå en halvtimme till.

Så manigom kom jag ~~att~~^{dock} fram, lämnade mitt papper och mitt road permit och erhöi en poststämpel.

I kön simlade det av gamla bekanta, hjälpte även mina vänner ifrån Kabul- engelmännens och australiensares (Norman) samt tysken (Helmut), Massor med svenskar fanns här, bl.a. de ifrån ~~från~~ peak-hotellet i Peshawar, och han ifrån Teherantorget.

Äntligen klar med den första kön. Direkt över till en annan lucka, där man skulle lämna sin valutadeklaration och för den erhöi ^{man} en lapp som man senare skulle lämna till en av väktarna på vägen över till den indiska sidan.

Innan jag gick över till Indien hade jag mig dock och utlade på en gräsmatta. En begränsad handel mellan Pakistan och Indien måste tydligen förekomma, ty på den pakistanska sidan stod lastbilar, vilka lastades av pakistanska bärare för att vid gränsen övertas av indiska bärare. Gränsen var inget märkvärdigt. Det var på vägen, som om det varit en gata med människor, som Pakistan hade om 2 och Indien om 4 på sina respektive rista gränsstationer.

I nr 4 fick man ett inresepapper för Indien att fylla i. Det kontrollerades av en man, men man fick behålla det för att lämna det på ett annat ställe.

Transitkapitel
från
Afghanistan
till
Indien →

Fortsatte gå ytterligare ett par hundra meter och kom så till stationen där man skulle lämna in resepasset och få passstämpel. Än så blev det väntan och väntan, fast här var det 4 köer mot Pakistans enda. Höll en plats och gick liksom höll och satte mig. Efter en halvtimme ställde jag mig, men då var det samma avstånd till luckan - tre meter. Ytterligare en timme tog det innan jag var klar.

Härefter var det dags för indisk tullkontroll. In i en speciell byggnad med ryggsäck. Förväntansvärt nog, i förhållande till den pakistanska kontrollen i Afghanistan, ställdes jag bara inför ett antal formuleringsfrågor, besvarade allt jag inte hade något tullpliktigt, styckvapen eller narkotika, påstod mig endast ha resechecken (angav inte mina 6 \$) och fick så ett rött krittreck på ryggsäcken samt ett pass för att lämnas till den nästa gränskontrollen på vägen.

Innan dess växlade jag dock pengar på en bank i det fria, en resecheck på 10 \$ - kurs 1:7,9 rupees, löstes ut omedelbart utan något som helst trubbel.

Kl hade nu blivit närmare 18, jag hade sålunda spenderat 9 timmar ^{från} att passera gränsen.

Kom så till busshållplatsen för Amritsar-bussen, där redan en massa människor väntade. I anslutning fanns en resturang (matutskänkningsställe är bättre benämning), och jag tog ett litet fat med böror och så te, men börorne var så oerhört starka att jag endast kunde äta lite grand. Dock betalade jag inget, ty de hade ingen växel på mina indiska sedlar och så meningom grämdes det bort att jag inte hade betalt.

Det märkande märket - Av indier fick vi veta att bussen skulle komma när som helst.

Förflyttade oss till nästa busshållplats och där höll jag åter Helmut. Satte oss ned allihop på vägen och väntade. Efter en timme var det några fantastiska som samlade ihop ved och användade en brasa. En med gitarr och en med flöjt fyllde stämningen. Rens lägerbålet.

20.30 kom så bussen, storhängsel - alla ville med första bussen (Det skulle komma två). Jag kom med och Helmut reserverade plats åt mig så att jag kunde lämna ut ryggsäcken för att ta den på barket istället.

Underbart att äntligen äta vare på väg, som nästan hela vägen i Amritsar. Väl där skulle vi leta efter hotell, men det var ingen lätt uppgift ty nu var det fullt mest överallt. Helmut och jag kom dock till ett hotell av bättre

standard och där erbjöd de sig att låta oss sova på kontoret för 4 rupies var. En säng flyttades in, och så var det tänkt att den andre skulle sova på golvet. Jag var mätt och okuperade sängen, eftersom Helmut tog fönsterplatan på bussen Herat-Kabul, och att den eg. var min ent. biljetten.

Helmut ville inte sova på golvet och så blev han istället erbjuden att sova i restaurangen. Och så kom vi in i den - och blev jätteimponerade. Ett typiskt (eller väl mitt mitt) ställe med all slags mat var det och vi slog oss ned och beställde. Jag tog stekt ost och tomater samt ~~me~~ ^{mjölk (inte viktig förstås)}. Misskännade mig dock på orten - det var inte någon god, delikat som jag räknat med utan istället kringades jag på hotellet ~~för~~ att göra mig av med det nyförtädda.

24.11
Två indier kom i samspök med oss, eller rättare sagt en av dem pratade med Helmut om Tyskland, och detta försenade min drömmig. 23.30 i sovande. Upp 7 i avsikt att vi skulle ta 9-tåget mot Delhi. Åt stekta ägg och chips i restaurangen utan större aptit. Kaffe till. Så på hotellet för vattenavlämning. Packade våra grejor och gick ut på gatan. Det regnade ute men regnet upphörde snart för att bereda plats åt en stor sol.

På parkeringen utanför höll vi en fransk kille och en flicka som hade en ~~en~~ VW-buss som de hade kört hela vägen från Europa. De skulle också till Delhi idag, och efter en stunds samtal erbjöd de oss lift. Emellertid skulle de inte köra genast utan först se på det stora Sikhtemplet i Amritsar. Och det ville vi också se. Fixade två rickshaws (cykeltaxi) och färdades redan långsamt genom staden och kom till templet. Våra cykelister väntade utanför medan vi besög templet.

Innan man fick lov att komma in var man tvungen att lämna skor och stumpsor samt tvätta fötterna. Dessutom var det krav på huvudbonad så de övriga erhöll varsin sjallett att vira om huvudet, jag slapp då jag ju bär på min mössa ifrån Herat.

Det var ett stort område, till största delen bestående av en sjö. Runt den var kantat byggnader och mitt ute i sjön, förbundet med en bro, fanns det allra heligaste huset.

Vandrade runt på det rena marmorgolvet (allt var i marmor) och beundrade. I det heligaste satt religionsutövare och spelade på drappelskik-

mande instrument och njong. En officiant delade ut någon slags mat till de
boende som kom in. Stämningen var skön och det är underbart att här gör
det inget att turister finns i lokalen. En ömsesidig respekt skiljer det här
ifrån turister i kristna kyrkor och islamska moskéer.

När vi besett det hela återstod ett speciellt Sikhmuseum. Ett museum till
största delen fyllt med gyllene ^{föreställande} ~~och~~ maskaker av sikher. De ter ha varit
veldig förföljda. Några stater i det förkoloniala Indien var dock skyddade av
Sikher - det var här uppe i Amritsar och Lahore som centrat var.

Ut till vära rickshans. Vi begärde att bli körda direkt till hotellet, men
hott det stannade vi till vid ytterligare en sevärdhet - ett väldigt monument
~~och~~ en stor tillhållande park som skulle peminna om en brittisk maskaker
1919 på 2000 indier i Amritsar.

Så smeringom var vi åter på hotellet. De andra stack ut och köpte mat,
jag satte mig på toaletten för att kunna klara av en lång bilresa. Förresten vi
betalade 1.50 per man för att ha cyklar med i Amritsar.

11.30 for vi. Bussen var bekvämt inredad och det möjliggjorde för mig att
genast lägga mig och vila. Det gjorde jag sedan hela tiden vi for med
bussen. Vilket inte innebär till Delhi, utan till Ambala ung. halvvägs.

Där fick vi punktering och då den ökade trycket med oss och utspäskarna
utgjorde en helig anledning så hoppade Helmut och jag av. Klausmannens
ville inte ha någon hjälp, och vi skiljdes åt i god stämning. Kl. var 16.

gick till stationen, vilket tog nära och vi visste genom en man på gatan
att det skulle gå ett tåg mot Delhi kl 17.22 (Det var 12-tåget ifrån Amritsar).

Tog oss till "the office of the regional superintendent", då det är där
man får studentrabatt (som är 50% i Indien). Blev där dock upplysta om att
just det tåget 17.22 måste man åka minst 48 mil för att få rabatt på - och så
långt var det inte till Delhi härifrån.

Åter till stationen, inhandlade biljett. Trots att 3:e klass är hälften så
billigt tog vi 2:a klass och betalade därför 16 Rupees.

Just när vi köpt biljetterna frågar oss en äldre man i turban oss
om det var något vi sökte. Jag ~~frågade~~ ^{frågade} efter vartummet för 2:a klass,
men då tog han istället och sade till oss att gå till "the Station Superintendent"
kontoret

(jag tror det innebär stins)

Det visade sig vara Superintendent själva som inbjudade oss. Vi fick sitta
579 ned och redan han klarat av med en massa underskrifter av papper ägnade han
sig åt oss. Han hade varit i Tyskland två gånger och märkte därför mest med
Helmuth, men även med mig. Vi fick använda hans privata toalett. Bjudna
på te. Och slutligen när klockan närmade sig 17.30 (tåget försenat 10 min), gick
han till en stationsanställd och bad denne att beeda oss plats på tåget.

Tåget kom, massor med 3-klassvagnar - proppfyllda, ett antal 2:a klass och 1 ladda.
11.25 Det var rätt mycket folk även på 2:a men vi fick plats genom vår kontakt.

Tjän Ambala till New Delhi, dit vi tillfjäll förde oss, var det bara en
färd på 3 3/4 timme och den tiden spenderade jag på att vila och gå på toaletten.
Vagnarna var inget vidare. Inga kupper, inga armstöd, hårda ryggar. Dock
inte 3-klasshängsel och dessutom mjuka sittor.

Så var vi då plötsligt i Indiens huvudstad. Utanför stationen väntade
massor med shotertaxis och alla chaufförerna ruffade med hotellförslag. Det
var genomgående höga priser. Vad vi ville ha var dock ett hotell, inte en
shotertaxi som kanske skulle köra oss flera kilometer bara för att ^{vi väl där skulle} hitta ett
hotellet var fullt. Vi gick istället. Passerade massor av folk roande
på hottoareerna samt i sängar stående på hottoaren.

Efter en stund kom vi till ett hotell, som jag genast såg var alltför dyrt.
Men vi prövade i alla fall - 43 för dubbelrum - vassimmespris.

Det var värt att hitta några hotell så vi gick tillbaka bort mot stationen.
Nu höffade vi dock en man som lovade att till fots föra oss till ett hotell
alldeles i närheten. Passerade först ett par billiga hotell - fullbelagda, så
kom vi till det outalade. De ville ha 8 rupees för en säng i en stor sal
med en massa människor. Så överliga som folk är här avvisade vi an-
budet och gick till nästa hotell. Även här var alla rum upptagna och
vi insåg det lättare i att leta efter rum (allt är fullt p.g.a. den tredje
asiatiska internationella ^{handels-} mässan som f.n. hålls här i staden), och accep-
terade 2 sängar à 10 rupees. Klientelet var bättre här än på det föreg.
hotellet. Blev förde upp för vindlande korridor till ett mellanking mellan
rum och korridor, där 4 bäddar fanns. En var ockuperad av en amerikan.
Där ena väggen skulle varit hade man utbukt över de andra väningarna

och stjärnkimlen ovanför.

Vi var förstiga och gick därför ned i restaurangen. I Amritsar hade vi sett den första slukklames sedan Istanbul så vi frågade efter öl.

Och det gick fint, men vi märkte ta det upp på "mummet" - inte i restaurangen.

Efter en stund kom en stor flaska och vi betalade 7 rupees. Njöt av att ^(Coca Cola, fanta etc.) äntligen få något annat än det normale sötsakliga slabbet man ~~kan~~ ^{även} hämnasad till.

Sov i postkabinen och sov gott även om amerikanen smuckade väldigt.

Kl 9.30. Helmut skulle fortsätta direkt idag med tåg till Bombay, varifrån han skall försöka få tag på någon bil till Australasien. Självt tänkte jag skaffa mig road permit för tillbakaresan för att slippa stanna i Delhi senare en ^{dag} ~~tid~~ för att skaffa det. Inledde dagen med att tömma magen på dess sista innehåll.

Därefter medde jag vidlygt bra, var i.o.m. hungrig och åt på hotellet två omeletter och drack kaffe (Nescafé) samt sodavatten.

Så ut på stan, visste åt vilket håll postkontoret och ambassadernas lag då det fanns karten på hotellet. Gick en stund men tog sedan en skoter-taxi och begärde att bli körd till Pakistans ambassad. Det visste inte min chaufför var det dag utan han stannade och frågade en som han visste kunde till allt. Och denne man kunde upplysa mig om att det inte längre finns någon pakistaniambassad i Indien, utan Schweiz handhar alla ärenden åt Pakistan (Precis som Afghanistan handhar åt Irak i Iran).

Vi for en jätteröv och så kom vi ut till ambassadstaden - ett stort område enbart bebyggt med ambassader, gator emellan och allt. Enorma hädgårdar till varje och stora utrymmen mellan ambassaderna.

Betalade 2.50 rupees och blev avstämpt vid den forna pakistaniambassaden över vilken nu svajade en schweizisk flagga. Jag väntade mig att här skulle vara fullt med ansökande människor, men så var det inte. Endast 6 personer satt och bevaktade porten. Jag visade mitt pass och förklarade mitt ärende och blev då instämpt och ledsagd till ett litet hus där jag fick gå in och läsa ett avslag. Detta sade i korthet att jag endast behöver ta mig till gränsen, något road permit är inte behövligt (an praktiskt skäl har det blivit omöjligt för pakistaneerna att utfärda sedana i Indien).

Jag hade alltså färd hit i onödan, men när jag nu ändå var här frågade jag efter var svenska ambassaden ligger.

25.11

Den skulle huvudligt nog ligga endast ett par hundra meter bort, bakom Burmas ambassad, bredvid Sovjets. Promenerade dit i värmen som nu var rätt hyskande. Kom till ambassaden och fann den vara en enorm, modern anläggning. En indisk vaktmästare sa ginst att jag var svensk och visade huvudingången, till väntkammret med tidningar och böcker. Där satt redan en annan svensk kille, som till på att fylla i formulär ang. att han tappat sina resecheckar. Han varnade för att det är ^{ett} fuktansvärt jobb med att få ersättning. En svensk yngre tjänsteman kom och hjälpte honom och undrade samtidigt om jag hade några problem - och det hade jag ju inte.

Satt redan och läste DN och AB till kl 13 då öppettiden gick ut. Det senaste numret var för den 13.11, men det spelade ingen roll. I AB 9.11 fanns där en artikel om västkusten på vintern, bl.a. ett avsnitt om stora korv.

Att Nixon, Trudeau (och även Brandt) respat visste jag redan, däremot fick jag veta att Filippinerna skall byta namn och att Allende skall ta in militären i sin regering i ett försök att lösa inrikeskrisen. Peron har återvänt t. Argentina. Nord och Syd-Jemen har beslutat att gå samman. Nixon skall sparka en massa ministrar. Sverige skall ta emot 300 ugandanes, varav många kommunister. Venster i Norge har splittrats på två partier.

Efter ambassaden tog jag en rickshaw till city och huvudpostkontoret. Blev avstängt vid ett stort postkontor och betalade 1.70, men det visade sig inte vara GPO utan det låg 500 m därifrån. Började gå. På vägen skulle jag in i en bank och lösa ut en ny check då mina pengar inte räcker till mer än att betala morgondagens övernattning (alltså ingen mat) (Det är sön- och i Indien är allt stängt på söndagen), men så visade det sig att bankerna hade stängt kl 13. Blev dock inte nedslagen för det utan jag tänkte att jag kan vänta snart några kontanta dollar.

Kom till GPO, som var beläget mitt i en gatukorsning (där det normalt brukar vara en stor rund gräsmatta) och gick in. En avspänd atmosfär rådde på Poste Restante, jag fick sitta ned i en stol och fick se litte igenom den tjocka brunt med brä på E.

Och till min glädje finner jag ett brev och ett kort, förstärkande i sin familj, det andra i sin Charlie och Karin.

Jag beredde mig på att behöva betala, men så blev ej fallet - det är gratis här (första stället hittills)

Ut i det vackra vädret, satte mig vid ett coca cola/fanta-stånd och läste korrespondensen. Blev jätteglad över att alla hade skrivit, därigenom skapande ett allsidigt intryck och en känsla av att man var med vid den fina skalkonmåldegen, som jag verkligen avundas. Olandsresan blev lyckad kan jag förstå. Vädret läter inget vidare med storm och regn - så är det allt bättre här. Brevet avsåg 13.11 hade tagit tre dagar på sig hit, kortet från 14.11 samma tid

Efter att ha läst brevet och kortet tog jag en skottetaxi till hotellet, och jag hann inte äta 5 minuter så frågade chauffören om jag hade dollar att växla. Jag sa att 3\$ ville jag växla, då förklarade han att det måste minst vara 10\$ men efter en stund så gick han med på växlingen. Fick 24 rupees, d.v.s. förtämligen exakt kursen på banken. Men det spelade ingen roll, det viktiga var att jag nu hade pengar att klara söndagen.

Kom hem 14.30. Dödskött gick jag och lade mig och vaknade närmast kl 17.

Gick ned och drack en kopp kaffe, sedan åter upp och sedan satt jag och skrev dagbok m.m. hela kvällen. Kom i samtal med en afrikansk Ugandier, som skall flyga till Europa om tre dagar och bl.a. besöka Köpenhamn. Jag redogjorde för flykten som han inte alls var beredd på, och priserna som han strax blev chockad av. Tipp 10 och medde rätt frukt. 26.11

Att smellett som emellanåt var för stark, och hingades därför köpa en fanta förutom te. Sedan ut och direkt till ett stånd nära hotellet där jag sålt ett glas fruktjuice. För 80 paisas (motv. öre) fick jag ett glas med blandad pressad frukt. Granatäpple, apelsin och alla möjliga sorters frukter. Velt underbart, ärligen en god dryck. Tog ytterligare ett glas.

Gick sedan en promenad, letande efter något sevärt. New Delhi är rätt häkigt - visserligen finns även där traditionell bebyggelse och slum men till stor del är N.D. en modern skapelse och där finns inte det sevärd.

Satte mig och vilade utanför några sadhus och de kom genast en massa barn fram, och inte som i de indiska länderna bara pojkar utan även flickor. Snackade med dem på engelska och förvånade dem genom att inte tala hindi. Av dem fick jag veta var det största hindutempel i Delhi ligger, Lakshmi Närāyan templet. Endast 10 min promenad så var man där.

En jättelik anläggning med ett stort tempel, flera mindre, stor hädgård med

26.11

utsmykningar och slutligen servering.

För att få betända templet måste man ta av sig skor och lämna...

Hej! New Delhi 28.11 kl 20.45

Hon verkligen föll tag på vyerna här. Dagen är f.m. under kontroll redan jag imorse var och köpte medicin på ett apotek, efter en frukostvärd natt med magknip och svaga förkylningar.

I eftermiddags och lördag fram på kvällen har jag varit och besökt den jättelika tredje asiatiska internationella handelsmässan här i staden. Ett m. mässan i större format. Tyvärr stängde m. av. redan kl 18 och jag tänkte se den efter 18 men där var så mycket annat att jag det inte gjorde något.

Sedan ett par dagar har jag tänkt fara till Agre, men skjutit upp det. Imorgon gör jag det dock nog, då jag igen skaffade studentrabatt för resan till Benares och Agre. Det tog 10 min (enligt min bok kan det flera timmar) att få rabatten.

Jag längtar efter att bli helt frisk så att man kan börja fungera normalt igen.

I föregående natt var det ett väldigt intensivt vinterregn. Det regnade lite moln (eller blöstes) så jag blev blöt. Kashmiri सुन्दरता regnet moln där jag låg. Temp. varierar mellan 13 och 19°

Kashmiri Belle bara nu. Det här vara 1:a advent när ni får detta kort. På återseende om några veckor.

Hälsa alla ni hälsar. V-H. Lars.

POST

Fam Eklund

Neptunusg. 2

223 57 Lund

Sweden

indisk kalender: 1979 Margashirsha 2029

NORTHERN RAILWAY
 COMMERCIAL DEPARTMENT
 PASSENGER FOIL

Form/C-29
 CM 107, 62, 104, 108, 106, 85
 and etc. concession.
 Serial No.

Not available by Mail/Express Train
 Available

(To be surrendered at the destination along with the ticket)
 Dated..... 27/11/1972

53903

To THE STATION MASTER..... New Delhi.....
 On presentation of this letter of authority, please allow.....
 Theorem Ebilamal a foreign student
 from Sweden P.P. No. Mad 8147
 to travel from your station to Varanasi B/T at Agda Cant
 station, under concession notified by Serial No..... of Rule..... of I.R.C.A. Coaching
 Pariff, available up to.....

You should ensure that the terms of the concessions as regards number of passengers etc., are fully complied with.
 This letter should be collected by you and forwarded to the F.A. & C.A.O. as authority for allowing the concession
 The number and class of ticket or tickets issued should be quoted on the reverse side of this letter, also in the passenger classification a cross reference to the letter being given on the ticket or tickets issued.

The concession order is available up to 15-12-72
 Signature (s) of holder/leader of party.....
 Signature and Designation of Issuing Officer with Office Stamp.
 Divisional Super New Delhi

- (1) This concession is allowed only upon condition that the Railway is held free from all risk and responsibility of all sorts for any loss, delay, accident, injury or damage that may occur to any person or persons who may be travelling or luggage or horses or other animals which may be conveyed under this concession by any train.
- (2) The free allowance of luggage when admissible will be given according to rules.
- (3) The party must travel in the same train to and from the same station but not necessarily in the same class of carriage.
- (4) All persons to whom tickets are issued on concession order are required to state on the letter over their signatures, the number of tickets of each class received.

WARNING.—MISUSE OF CONCESSION TICKET OR ALLOWING ANOTHER PERSON TO USE THE TICKET IS A FRAUD WHICH WILL RENDER THE USER LIABLE TO PROSECUTION OR OTHER PENAL ACTION.

(P.T.O.)

